

[Udenrigsministeren.]

viser sig, at Danmark kan drive Købene højere op, vil vor Udførsel, saaledes som Traktaten er formet, i Aarets Løb stige, dersom vore Indkøb kan faa et tilsvarende Omfang, men dette er og bliver det store Spørgsmaal, og den Vanskelighed, vi havde forrige Aar ved at opnaa de ønskede Indkøb, giver ikke afgørende Løfte om, at vi kan naa frem til et større Beløb i Aar, end vi naaede i Fjor. Man kan endda befrygte, at det vil være meget vanskeligt at naa op til dette Beløb.

Jeg forstaaer godt de Vanskeligheder, der i Øjeblikket findes for dansk Landbrug og for danske Erhverv, men jeg tror ikke, det er af nyttig Betydning, at man forsøger at give det Indtryk i Befolkningen, at disse Vanskeligheder skyldes Vrangvilje, modstræbende Holdning fra Regeringens Side. Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt, og jeg haaber, det ærede Medlem er enig med mig heri. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men jeg vil dog sige, at hvis Regeringen virkelig bestræbte sig for at indskrænke dansk Landbrugs Afsætningsmuligheder og Udviklingsmuligheder, mon det saa ikke vilde være Udtryk for en saadan baade økonomisk og politisk Taabelighed, at hvis Regeringen var i Besiddelse af denne, vilde den politiske Tilværelse have været noget lettere i nogen Tid for de to Oppositionspartier, end den har vist sig at være? Dertil føjer sig dette, at de Vanskeligheder, der bestaar i Øjeblikket, har anden Kilde. De har en dobbelt Kilde, nemlig for det første den daarlige Høst og de deraf følgende høje Priser for danske Landmænds Raavarer, og dernæst, at de forædlede Landbrugsprodukter indtil nu ikke er steget i Pris paa samme Maade som vore Raavarer. Desuden tror jeg, at der for det samlede danske Samfund er en anden Vanskelighed til Stede, nemlig at den almindelige Prisudvikling paa Verdensmarkedet er os imod. Men intet af disse Forhold, der kan bringe meget vanskelige Vilkaar i Løbet af Aaret 1937, fremkaldes af Regeringen. Man taler saa meget om Diktatur og andet saadant. Jeg tror, at enhver, der kender Virkeligheden, vil være paa det rene med, at ingen Regering og intet Regeringssystem er i Stand til at beherske de økonomiske Forhold, allermindst i et lille Land, hvis Vilkaar i væsentlig Grad bestemmes af Forholdene ude i Verden.

Vi staar nu over for disse dobbelte Vanskeligheder, der maaske kan mildnes,

fordi Raavarenes Prisstigning medfører en Forøgelse af de forædlede Produkters Pris. Det første Udtryk herfor har vi jo i, at vi for Tiden er i Stand til at sælge 6 000 Svin mere om Ugen til England, end vi var i Stand til i det meste af det foregaaende Aar, og det er allerede en stor Værdi. Vi har maaske ogsaa et Udtryk for en ny Bevægelse i den Stigning, der i Øjeblikket finder Sted i Smørpriserne, og som har ført vore Smørpriser ikke saa lidt højere op over de konkurrerende Landes Smørpriser, end de oftest ligger. Det er muligt, at der foregaar en Forbedring paa Grundlag ligesom af sig selv, men det er ingenlunde sikkert, at den kommer saa hurtigt, at den nogenlunde kan afbøde Følgerne af den for os ugunstige Udvikling, der finder Sted, og naar vi staar over for denne, tror jeg ikke, man kommer nogen Vegne ved, at det ene eller det andet Erhverv peger paa de regerende Myndigheder og siger: det er jeres Skyld. Jeg tror heller ikke, man kommer nogen Vegne ved, at det ene Erhverv peger paa det andet og siger: det er det andet Erhvervs Skyld, og jeg beklager i nogen Grad, at det ærede Medlems Tale i Dag var præget af en meget stærk Tilbøjelighed — en stærkere Tilbøjelighed, end jeg har truffet tidligere — til at stille det op saaledes, at Landbruget staar paa den ene Side, Industrien paa den anden, og at kun, hvis man nu trykker Industrien ned, er det muligt at faa det til at gaa godt for Landbruget. Jeg tror ikke paa denne Interesses modsætning. Jeg tror, at de Oplysninger, som er givet Gang paa Gang om Valutaattesternes Udnyttelse, noksom bærer Vidnesbyrd om, at denne Modsætning kunstigt drives op til en Højde, som ikke har noget rimeligt Udgangspunkt i de virkelig foreliggende Forhold, og jeg føler mig overbevist om, at ikke mindst, hvis Tiderne bliver saa vanskelige i Aaret 1937, som man kan befrygte, vil det være hensigtsmæssigt, om man i Stedet for bestandig at søge at grave Modsætningerne dybere og dybere og sætte de forskellige Grupper i Strid med hinanden søger at føre Grupperne i Fællesskab til et Samarbejde med den Regering, som nu engang først og sidst har den Opgave at tjene alle de danske Erhverv.

P. Christensen: Jeg vil gerne takke den højterede Handelsminister for det Tilsagn, der blev givet paa Henstillingen om at tage Provinsimportørernes Forhold op til nærmere Prøvelse og Undersøgelse i Overensstemmelse med den Affattelse,